

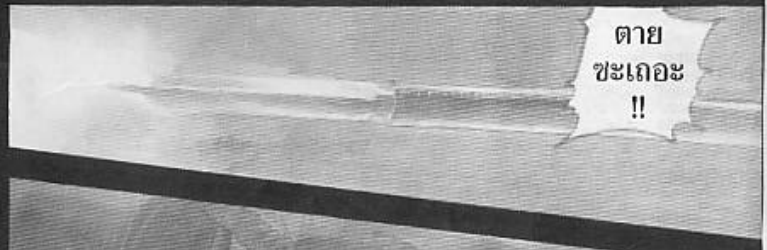
သူ၏ 165 နာရီ

Yaguberd

TAKEHIKO INOUE
တက္ခိဟိကို ဝါနိုး

19

เป็นภาระเปล่าๆ...!

ถ้าเป็นข้าล่ะนะ

ถ้าเข้าไปช่วยแบบครึ่งๆ กลางๆ ละก็สู้ไม่เข้าไปซะยิ่งจะดีกว่า

!!

เจ้าน่ะ ยิ่งขึ้นเวทีไม่ได้หรอก...

นี่ไม่ใช่การทดสอบฝีมือ

ไม่ใช่การท้าประลอง

พูดง่าย ๆ

จงใจให้ไปเจอกับเหตุการณ์ที่อันตรายทั้งนั้น

ไปทำสู้กับทหารบ้างละ

พาเข้าไปกลางสมรภูมิรบบ้างละ

ใจคงจะปล่อยให้ลูกศิษย์ตายไปต่อหน้าต่อตา...

อาจารย์อึดโตไซ !!

แล้วไหนจะนี่อีก...

โคจิโร่

ใจร้ายเหลือเกิน

แต่ถ้าเป็นข้าละก็

ถ้าอยากจะทำก็ตามใจ

ถ้ามันเรื่องที่เราเลือกกันว่าทำให้ลูกศิษย์ต้องฆ่าฟันกันเองก็เห็นจะจริงละสิ

เฮีย
มีใครอยู่
ตรงนั้นนะ
!!

หลังสงคราม
มันก็กลายเป็นกิเลส
ภายใต้สภาพ
บ้านเมือง
ที่ไร้กฎหมาย

อยู่นั่นไง
!!
ทางนี้

"ฆ่า
พวกทหาร
ให้สิ้น"

นี่ละ
จุดเริ่มต้น
ของกิเลส

คนพวกนั้น
มันหมาย
จะเอาชีวิต
โงะ

ความเคียดแค้น
ซึ่งซึ่งพวกทหาร
ที่ก่อสงคราม

และเพื่อช่วงชิง
สิ่งที่พวกเขา
สูญเสียไปท่ามกลาง
ความวุ่นวาย
ของสงคราม

อ๊ะ

อาอู
อากา
—
า

เราก็
ถูกล้อมมุด้วย

ระ
...

เอาละ

เอาชีวิตรอด
ให้ได้นะ
โคจิโร่
!!

อู
—

ซำมัน
—

ซำมัน

ลวบ

ลวบ

ลวบ

ลวบ
ลวบ

ลวบ

ครับ !!

ก่อนอื่น
รักษาสีวิตตัวเอง
ให้รอดซะก่อนเถอะ
ก่อนโน้สูกะ !!

ฮะ ฮะ
ฮะ ฮะ
ฮะ ฮะ

เพิ่งจะ
เกิดมาได้แค่
15 ปีเอง
!!

ข้า
ไม่ยอมตาย
ในที่แบบนี้
หรอก!!

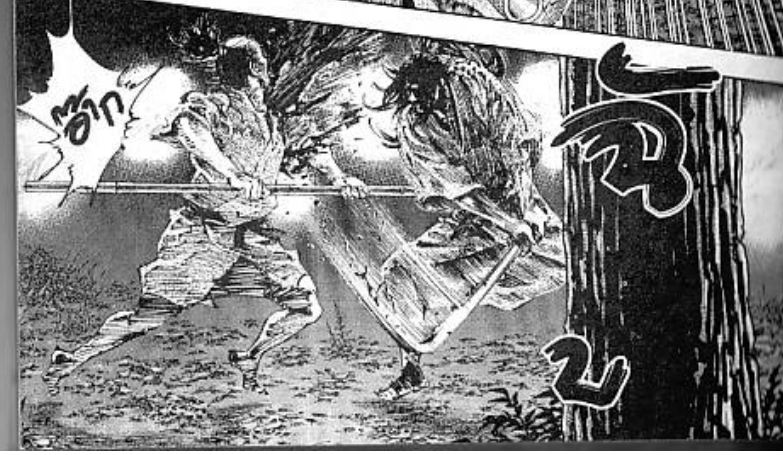
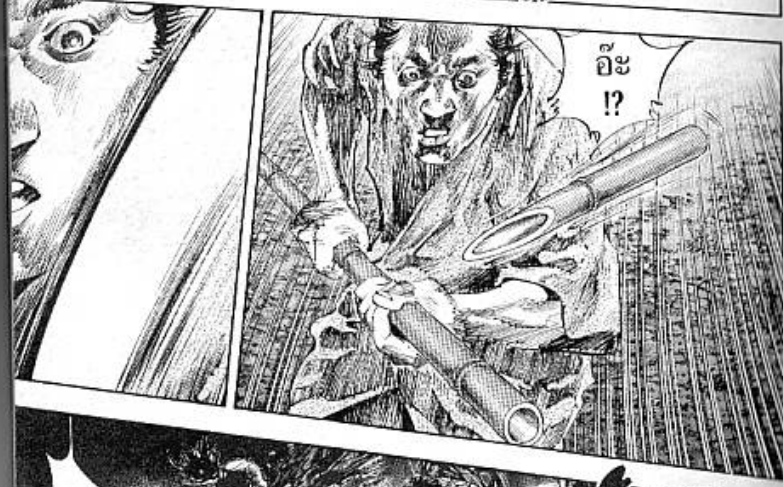
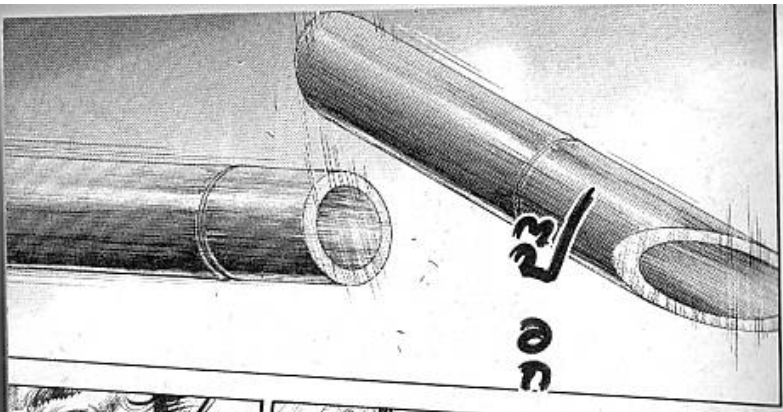
ย้ากก
กก

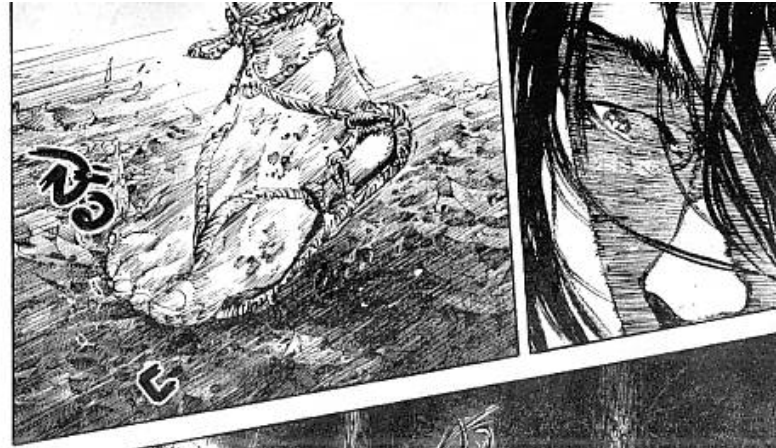
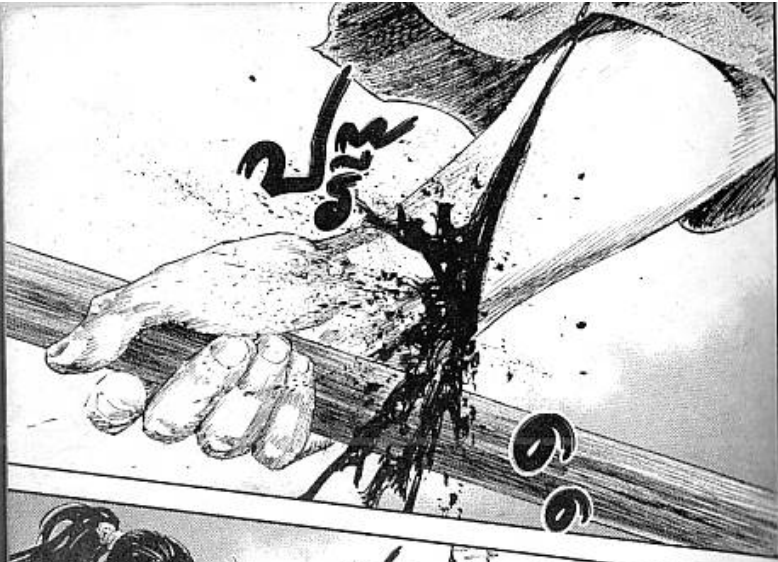
ข้าต้อง
ก้าวขึ้นเวที
ให้ได้
!!

ยังไม่ได้
สร้างตำนาน
ของตัวเอง
เลย!!

เปลวไฟ
ลุกโชนขึ้น
เรื่อยๆ
นะ...

คงกำลังพินกัน
อย่างตืดอด
อยู่นะสิ
...

นอกจาก
พวกเราแล้ว
ก็ยังมีอีก
แยะ

พวกที่
กำลังพิน
ดวงชะตา

คคคค

คคคค

คคคค

ข่ามัน

ข่ามัน
ชะ

สินทึงเอาไวตรงนี้
หากถูกพวกมันจับได้
เดี๋ยวจะยุ่งที่หลัง

แซ็ก

ไป
โอซาก้า

แม้จะไปได้
ทีละน้อย
ก็ต้องเดินหน้า
ต่อไป

เราถือโอกาส
ออกไปจากที่นี่
กันเถอะ

ตอนนี้แหละ
กำลังเหมาะ
คนเหล่านี้
ดึงความสนใจ
ของพวกนักล่า
ไปแล้ว

แซ็ก

แซ็ก

แซ็ก

ท่านพี่
ครับ...

ซาแบบนั้น
เดินไม่ไหว
หรือ
ซินจิโร่

.....

มันหนี
ไปแล้ว

ทางนั้น

นั่น

นั่น

นั่น

อู

!

อ้อมไป
ดักมันไว้

ตามไป
ตามไป

โซะอุน

ท่าน
โซะอุน

เฮ้
ไปกันต่อ

ชีวิตเจ้าจะ
พลอยเดือดร้อน
ไปด้วยนะ
โซะอุน

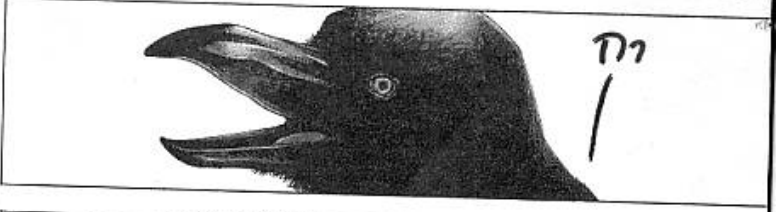
ต้องมีชีวิต
อยู่ต่อไป

Vagabond

เองเป็น
เพื่อนคนแรก
ของข้า
รุ้มย

เที่ยวเลียนแบบ
วิชาดาบบ้าง
ก่อเรื่องุ่นวาย
บ้าง

ไม่ว่าเด็ก
หรือผู้ใหญ่
ต่างก็เกรงกลัว
ข้า...

ร่างกาย
ใหญ่โตมา
ตั้งแต่เด็ก ๆ
แล้ว

แต่ไม่ยอม
ทำงาน

โคจิโร่ !!

โฮ้ย

อย่าตาย
นะ

ลุย

สัก
สัก

โ้ว

พากัน
รังเกียจ

แล้วก็

ข้าไม่เคย
มีเพื่อนเลย
สักคน

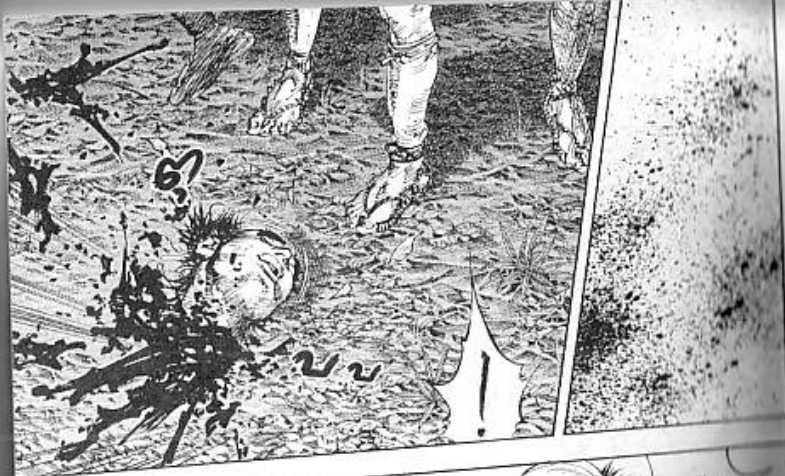
ข้ารู้

มันก็
สมควร
แล้วนี่

จนกว่า
ไม่ยอมทำ
เขาแต่
ก่อเรื่อง
เดือดร้อน

อย่าเพิ่ง
ลืมตาดูนะ

อย่าเพิ่ง
ลืมตาดูนะ

โธ่
โธ่

มันหลับ
จริงๆ ด้วย

โธ่

เอ๊ะ
...?

เฮีย
?

.....
!?

ท่าทาง
มันงง
อะ...?

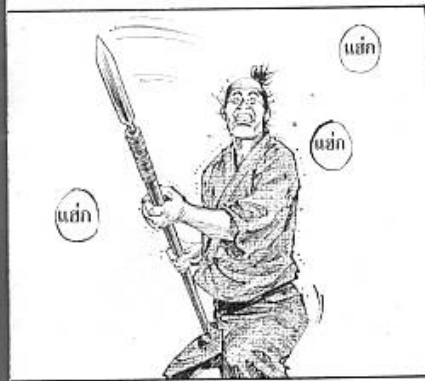

.....

แบบนี้
ก็เสร็จเรา
สิ

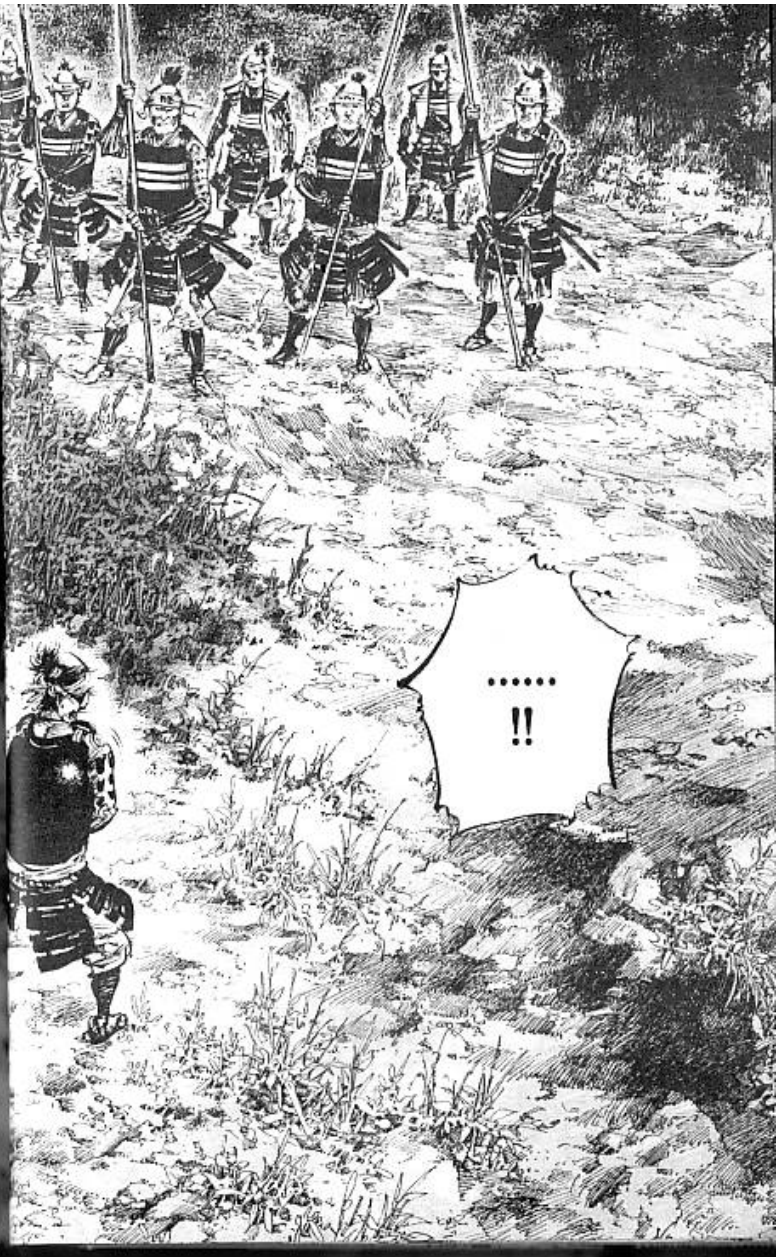

Vagabond

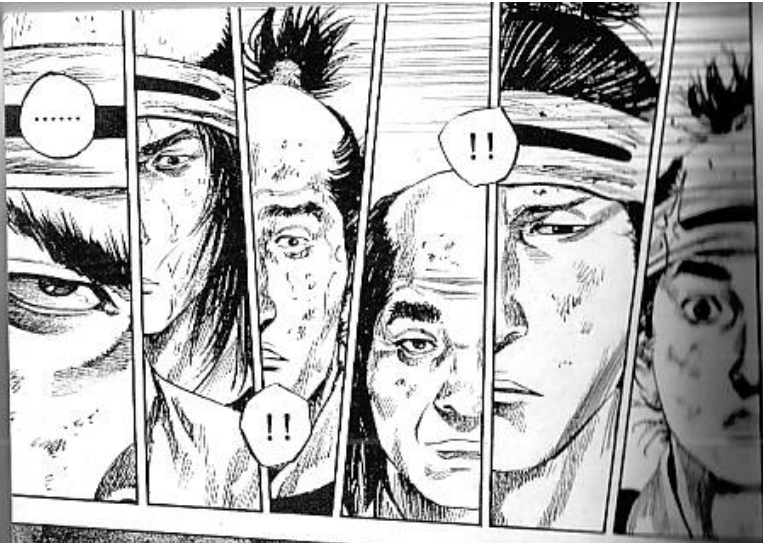

จับไว้
ให้แน่น ๆ ละ
ข้าจะอาละวาด
สักหน่อย

ไปกัน
ทั้งหมด
นี่แหละ
!!

ต้องไปโหดกว่า
ที่ท่านเจ้าเมือง
รออยู่

CAUTION

↑ ↓
↑ ↓
↑ ↓

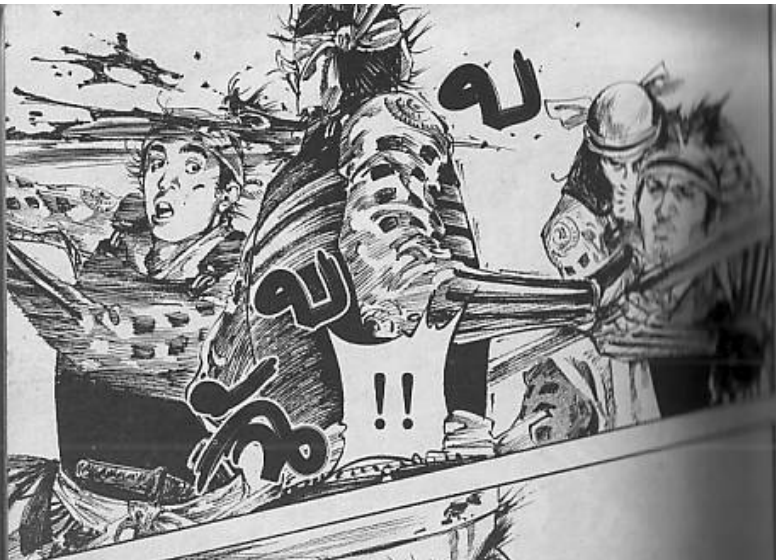

ตอนที่ 167 เขากลายฝัน

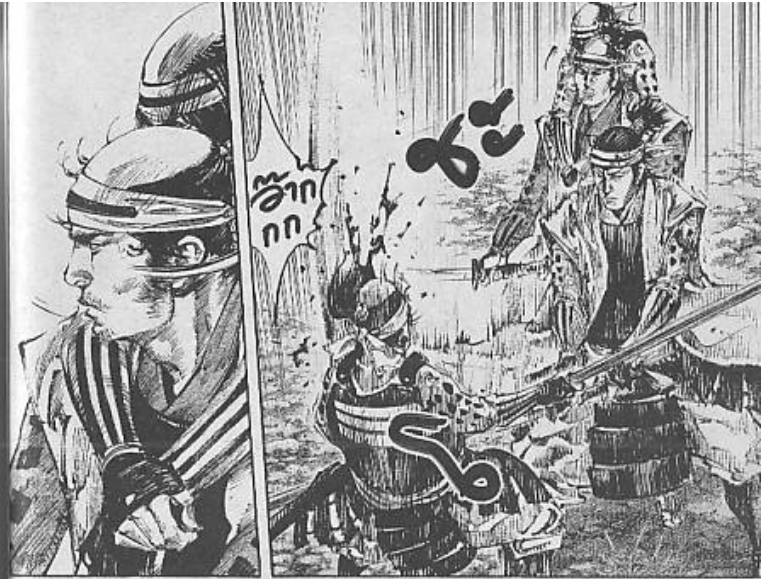

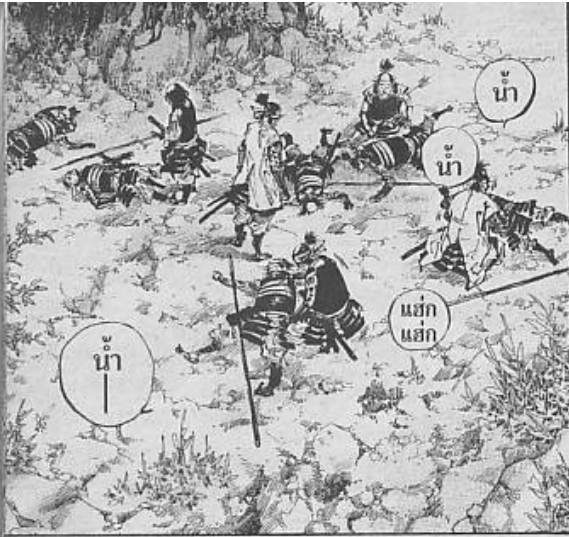

ไม่เบา...
เจ้าพวกนี้
ฝีมือ...

จัดการ
แต่ศัตรูที่เจอ
ซึ่ง ๆ หน้า
ก็พอแล้ว
!!

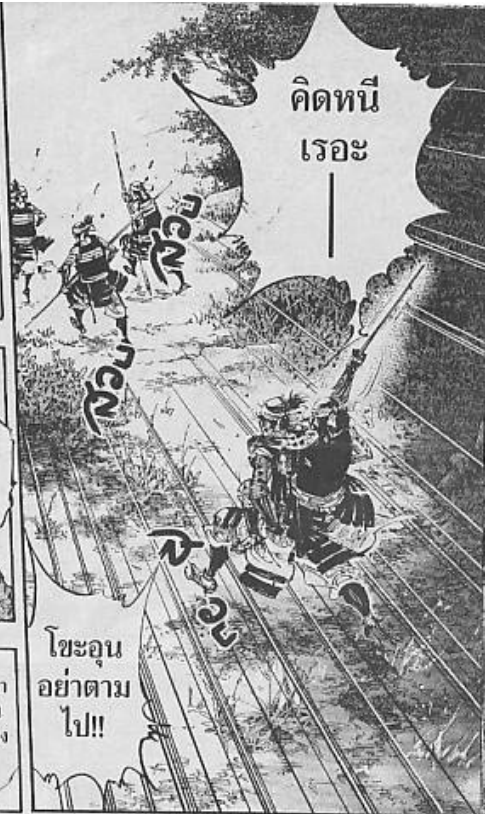
สิ่งสำคัญที่สุด
สำหรับพวกเรา
ตอนนี้ก็คือ
หนีเอาตัว
ให้รอด!!

ปล่อยให้
พวกนั้น
ตามล่า
ไปเถอะ

มุ่งสู่
โอซาก้า

ถ้ามีแรงกับเวลา
ไล่ตามพวกมัน
ละก็ เราเดินทาง
กันต่อดีกว่า

คิดหนี
เรอะ

โชะอุน
อย่าตาม
ไป!!

ฉีก

เอา ตีมัน
คนละอีก
นะ

ก็
อ
ง

เกลี้ยง
เลย

น้ำ
ขม

นี่สำหรับ
วันพรุ่งนี้

โอ้ว
ขอขำมั่งสิ
โทชิบูเนะ
!!

มีมัน
ตากแห้ง
ด้วย

โอ๊ะ

ถึงยังไง
เดี๋ยวมันก็
โผล่มาอีก

ปล่อยให้หนีไป
คนสองคน
ก็ไม่สำคัญอะไร
หรอก!!

นี่คือเป็น
ฝ้ายแล้ว
เหมือนกับ
สินะ

น่าจะเป็น
พวกชาวเขา
ที่ต้องการ
เงินรางวัล
มากกว่านะ

ช่างเป็น
ภาพที่น่า
สะอิดสะเอียน
จริงๆ...

งำ งำ

งำ งำ

ว่านี่
ทำไมมันตลก
ฝ้ายดำเต็มไปหมด
ไม่เห็นมีใครหลงผิด
ถูกฆ่าอีกเลย?

ฮะ เฮีย
เดี่ยว

กะจะไปทำ
ไอพวกทหาร
พ่ายศึก
ซะหน่อย

บ้า
ชะมัด
!!

แฮ็ก
แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

ไม่นึกเลยว่า
เกือบจะ
กลายเป็นฝ้าย
ถูกฆ่าซะเอง

แฮ็ก

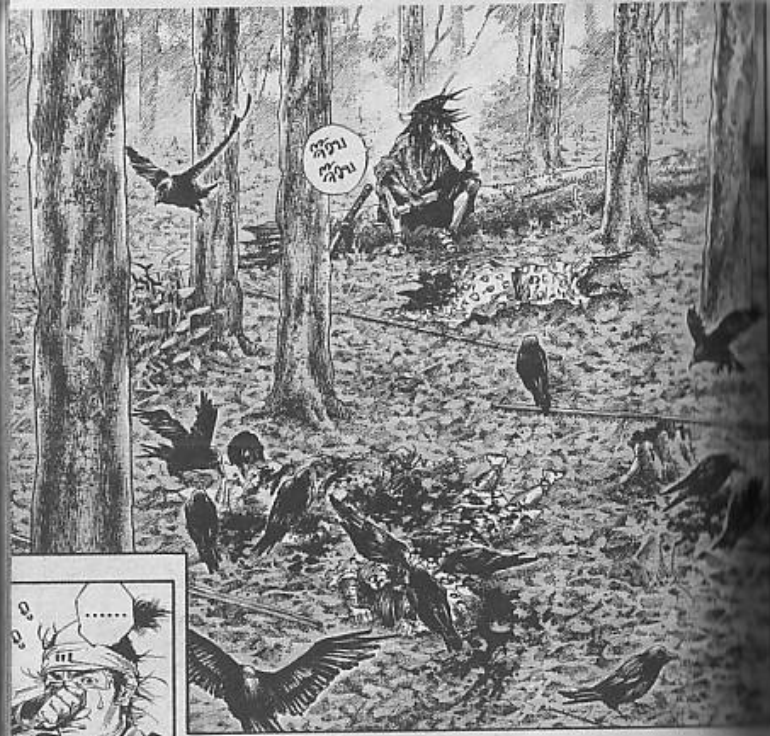
อีก
...

บ้า
จริง

ไม่ไหว
วันนี้เห็นศพ
มากไปหน่อย

แผ่นเร็ว

ไอ้จ้าว ไอ้จ้าว ไอ้จ้าว

อ้ากก

ไอ้จ้าว

นี่ ...

อีก อีก

เป็นฝีมือ
ของเจ้า
พมอเนรี

ใครกัน ...

แผ่นแกะ
เชือด
...

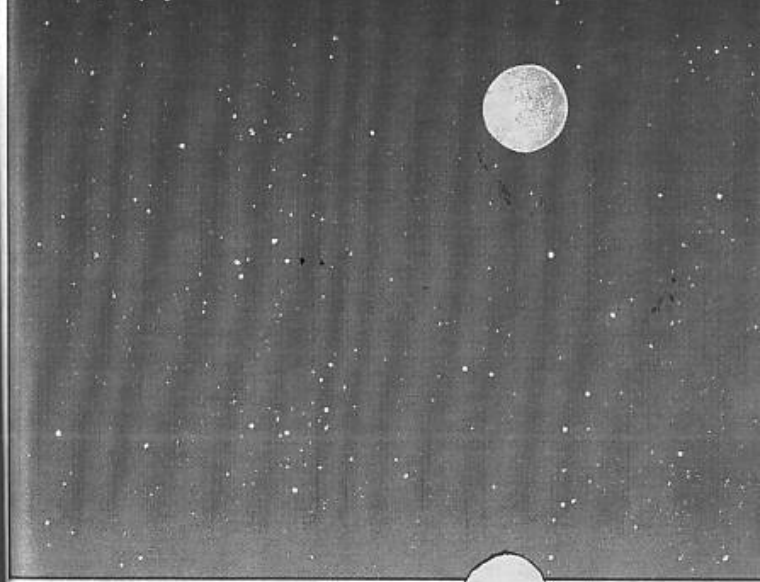
พะ ...

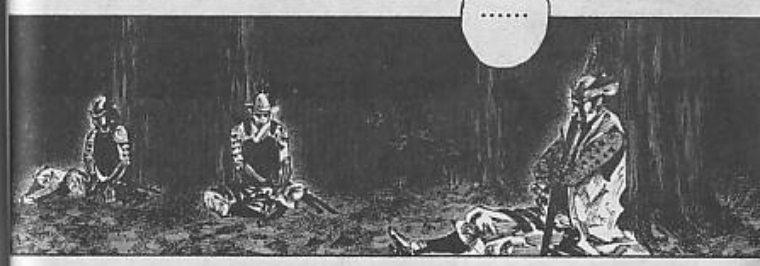

ความฝัน ...

มันสลาย
ไปแล้ว
รีเปล่านะ

.....

ไม่

ยัง
ทรอก

ทั้งข้า
ทั้งโสะอุบ
แล้วก็...

รู้ว่า สักวัน
ท่านเจ้าเมืองจะ
ต้องมาปกครอง
ประเทศนี้

ข้าเองก็
พูดไม่ถูก

ข้าทำงาน
เพื่อเขา...
เพื่อจะได้
เติบโต
ในหน้าที่

นั่น
สิครับ

ถ้าตั้งลูกธนู
ออกมาได้
เร็ว ๆ ก็ดี
ลิเนอะ

แยก
แยก

แยก
แยก

เป็นซังโงม่าง
ท่านจีนจิโร
เพื่อไทรเมเชีย

ความฝัน
ของเราที่จะ
ดำเนินต่อไป

ถ้าข้ามเขา
ลูกนี้ไปได้

ท่าน
เจ้าเมือง
ซาก้า

ท่านเจ้าเมือง
กำลังรอกอยู่ที่
โอซาก้า

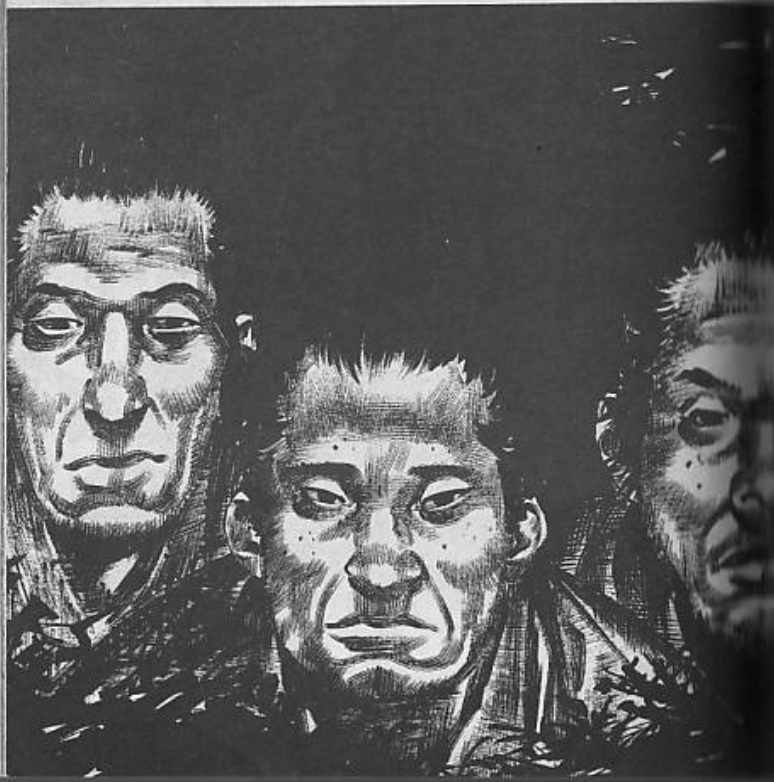
ท่านช่วย
สร้างอนาคต
ให้พวกเรา

ท่านอุตส่าห์
ปรายตามอง
คนต่ำต้อย
อย่างพวกเรา

ท่านว่า
เห็นแวว
ในฝีมือดาบ

จากที่เคย
ต้องเป็นชาวนา
ไปชั่วชีวิต
ท่านเจ้าเมืองช่วยดึง
พวกเราขึ้นมา

โทชิมูเนะ
เคยเป็น
ลูกชวานา
มาก่อน

พุกกับสักครู
แล้วค่อย
ไปต่อ

โชคดี สิบนี้
พระจันทร์
พอแสงนวล

ข้าอยาก
เดินทางต่อ
ก่อนที่ฟ้า
จะสว่าง

พุก
ก่อนแกะ
พวกเรา

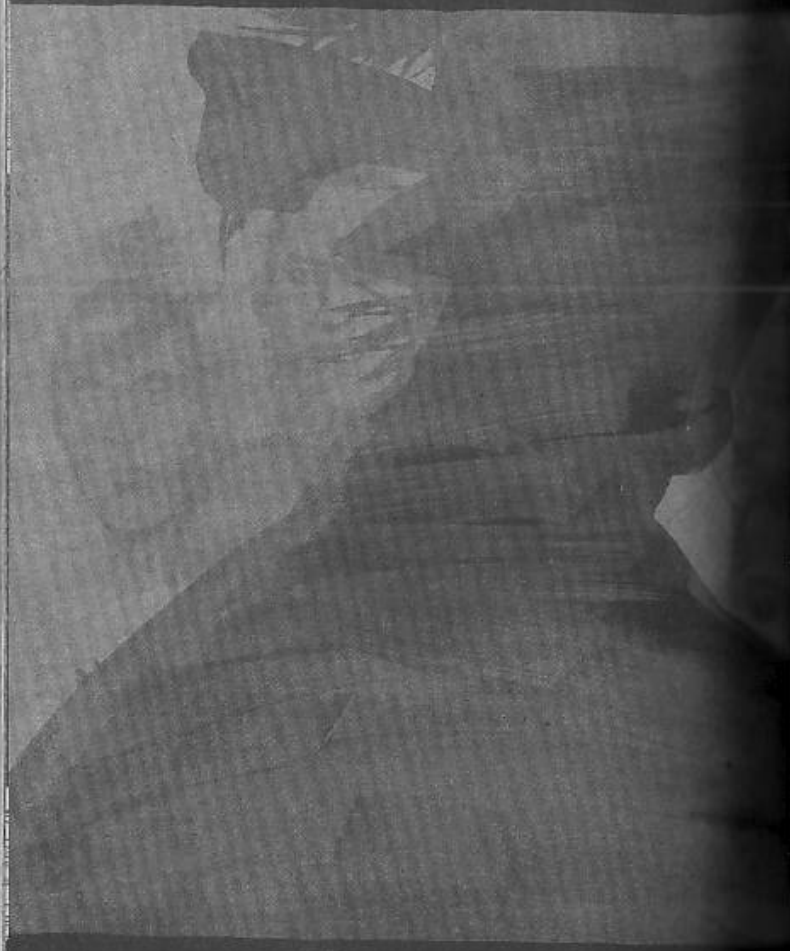

Vagabond

ตอนที่ 168 อีกฟากของภูเขา

เฮ้ย อุเคน
นั่นโทชิมูเนะ
รี!

โทชิมูเนะ
รีนั่น
!?

หนอย
...

ไอ้บ้าเอ๊ย
!!

โทชิ
มุเนะ
|

โทชิมูเนะ

คนที่ทำ
สถานการณ์
แบบนี้
ออกมาได้
ก็คือ

แฮ็ก
แฮ็ก

ทุก
ครั้ง

โงะ
อุโน

อ้าก

!!

เพียง
แสงสว่าง
จาก
ดวงจันทร์

ไม่เห็น
แม้แต่น้ำ
ของศัตรู

แฮ็ก
แฮ็ก

ไม่เห็น
แม้แต่น้ำ
ของศัตรู

แฮ็ก

เห็นถางๆ ซ้ำ
พวกมันกำลัง
ต้องล้อมพวกเรา

ถ้าหากพวกมัน
โจมตีเข้ามา
พร้อมกัน
ก็ไม่มีทาง
เอาชนะได้เลย

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

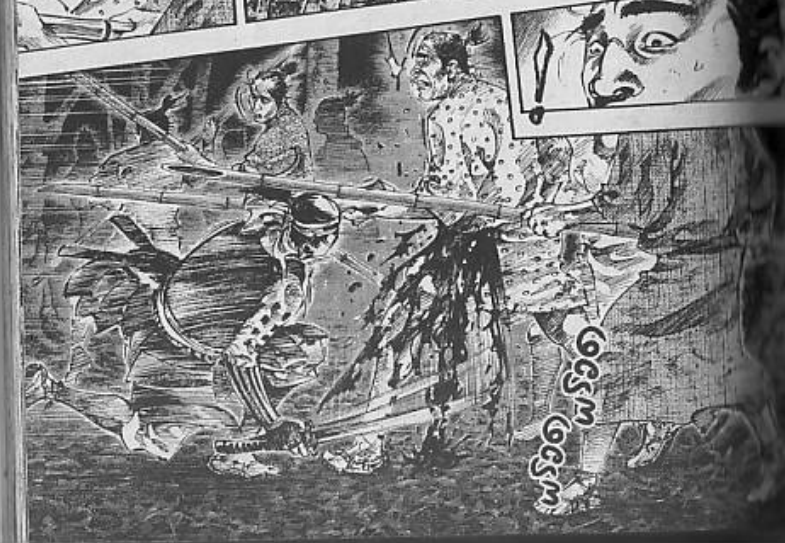

ดีละ
พวกมันแตก
ไม่เป็นขบวน
แล้ว!!

!!
วงล้อม
แตกแล้ว
!!

พวกพวก

เปรียบดัง
สัตว์ใหญ่

เฮวอ

ฮักกก

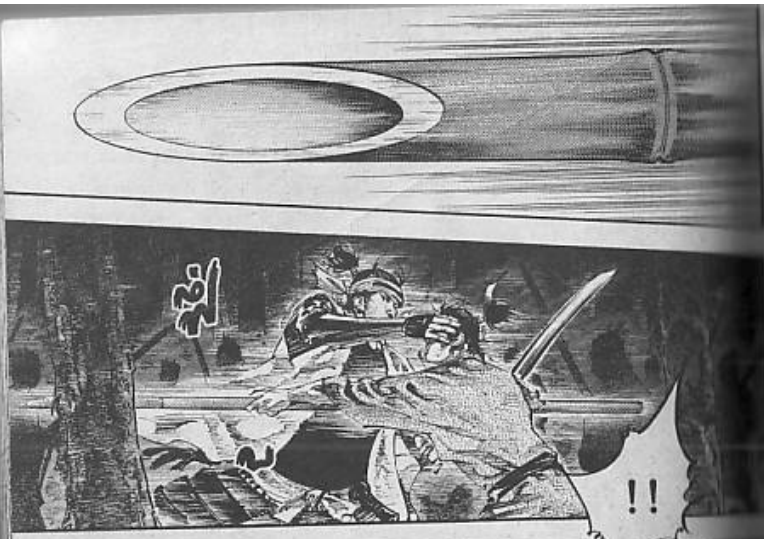
!!

ไม่เคย
นึกอยากเป็น
คู่ซ้อมให้เลย

แฮก

แฮก

แฮก

ข้างหน้าลี
ข้างหน้า

ถ้าไม่ยก
ขึ้นข้างหน้า
แล้วจะโดน -
ได้ยังไงเล่า

ต้นไม้ก็เยอะ
พวกเดียวกันก็เยอะ
แล้วจะ
เหวี่ยงหลาว
ไปได้ยังไง

ต้องเข้าไป
ประชิดตัว
แล้วเลียบ
ทีละคน

ถูกต้อง
อูเกน

มิด ๆ อย่างนี้
มีลึทธิฆ่า
พวกเดียวกัน
ได้ง่าย ๆ

หน้าตา
เหมือน
ท่านแม่
นพคุณ

แฮ็ก

อึคิโง
นี่คงช่วย
พี่น้องคุณ
ได้

แฮ็ก

อ้ากก
กกก

อึก

สิ่งที่ได้กลับมาจากท่านพ่อ
เลือด...เลือดทหาชน
มันตกไปอยู่ที่น้องชาย
มากกว่าที่ตัวพี่

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ค
แฮ็ค
แฮ็ค

ข่ามัน

ข่ามัน

ไปสู้กับพวก
หรือชิงเอา
แม่แต่หน่อย

พี่ชาย
ได้แต่ดีใจ

แฮ็ก

แฮ็ก

แน่ใจเรอ
ว่าจะได้

แถมค่าหัว
ของพวกข้า
ก็ไม่ได้มีราคา
อะไร

!!

แฮก

ม!!

มีเงิน
รางวัล
ด้วยนะ !!

แถม
ได้ตกาษี
อีก!

โทษี
มูเนะ
....!!

เต้คาบของอุเคนนั้น
คือคาบของเหตุผล
ทุกพรพจน์ที่ได้
คือความงตรง

แฮก

แฮก

แฮก

คาบของโงะอุเคนนั้น
เป็นทั้งคาบอหะ...
และคาบปัสว
เป็นสองระชที่แต่งต่าง

เคยหลงใหล
ในคาบ
ของอุเคน

มัน
น่าขำ
นักหรือ
?

ถวที่ทหาร
ไปหลงเสน่ห์คาบ
ของชาวอนา

ไม่ยอมทิ้ง
อาวุธประจำกาย
แม้ตัวจะตาย
ก็ตาม

ดูท่าทางจะ
เป็นกลุ่มชาวอนา
ซึ่งไม่คุ้นเคย
กับการสู้รบ

จะว่าไป
ถ้ามีคนมากขนาดนี้
หากยอมทิ้งหลาว
แล้วเข้ามาสู้มือเปล่า
ละก็ จะน่ากลัว
ยิ่งกว่านี้อีก

ทำสัญญาว่า
จะไม่ไล่ตาม
จงไปจากที่นี่
ซะ
จะได้
ไม่ต้องสู้กับ
พวกที่ทุกคน
จะตายหมด

ข้าขอเตือนนะ
ในฐานะที่ข้าเอง
ก็มาจาก
ครอบครัวชาวอนา
เหมือนกัน

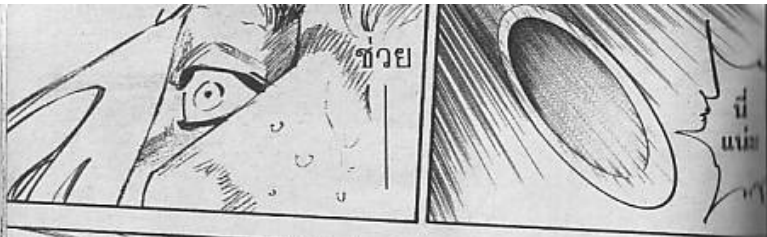
แฮก

แฮก

แฮก

อู
เกน

อากก
กกก
กก

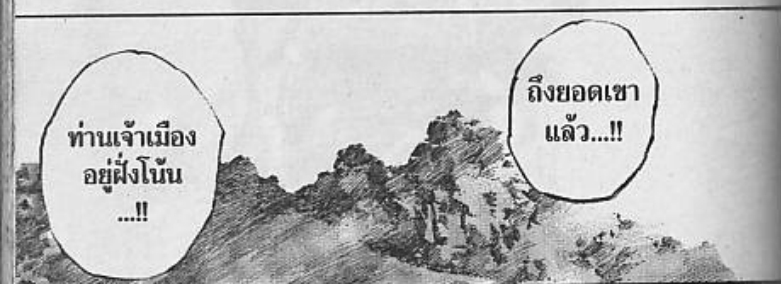
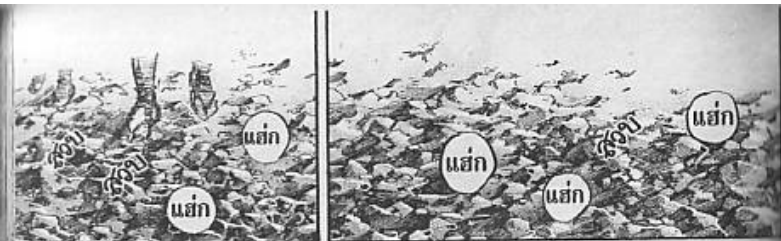
คนที่ตาย
น่าจะเป็นข้า
มากกว่า

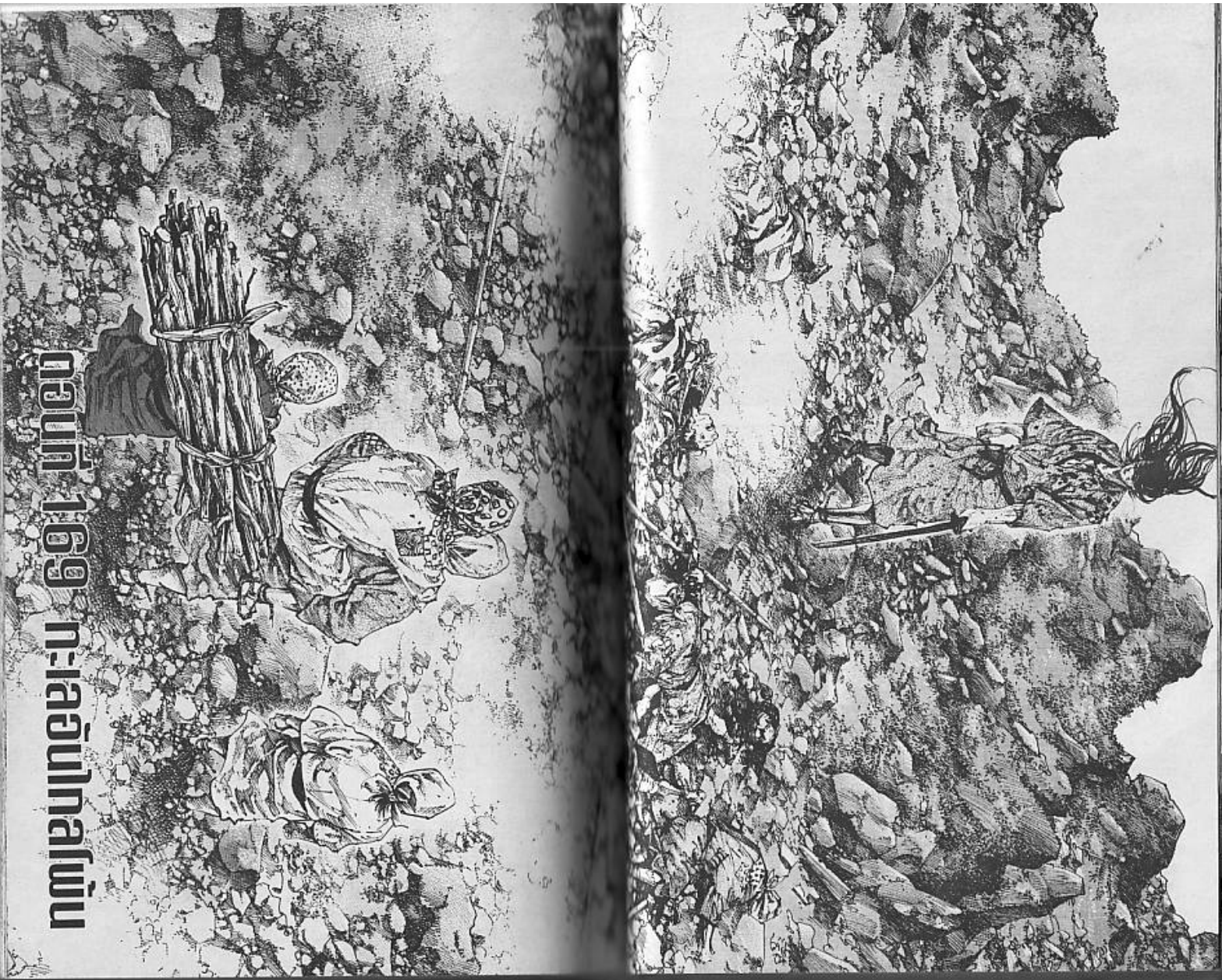

Vagabond

ឆ្នាំ ១៦១១ ក្រុងសៀម

ถูกหรือ
ชะกกระจุย
...

ไม่มีใคร
อยู่เลย
...

คงถูก
ฝูงชนล้อม
แล้วแทง
ด้วยหอลาว

ของกิน
ก็เกลี้ยง
ไม่มีเหลือ
...

ต้องผ่าน
เหตุการณ์ที่เกือบ
จะเอาชีวิตไม่รอด
มาไม่รู้กี่ครั้ง
ต่อทีครั้ง

ได้นั่น
...

ถ้าโคจิโร่
ยังมีชีวิตอยู่
ละก็...

ฟึบ

คงจะเป็น
ฝ่ายถูกล่า
เหมือนพวกเรา
นั่นแหละ

ดูท่าทาง
เห็นอกเห็นใจ

ดูแล้ว
ไม่น่าจะเป็น
ศัตรูนะ...
แต่ว่า

แหมะ
แหมะ

แฮ็ก

แฮ็ก

ในสายตาของมัน
คงเห็นเป็น
พวกเดียวกัน
...

สภาพศพ
เหล่านี้

กับการ
แต่งกายของ
พวกเรา

ไม่ว่าจะโดน
พลาวของศัตรู
แทงจน
ท้องทะลุ

หรือหนี
หัวซุกหัวซุน
จนหมดแรง

ช่วงที่คิดว่า
ตัวเอง
กำลังจะตาย
นั้น

การหาทาง
เอาชีวิตให้รอด
เป็นสัญชาตญาณ
ของสัตว์ป่า

ร่างกายคงจะ
สัมผัสได้ถึง
เส้นกันระหว่าง
• ความเป็น
กับความตาย

แฮ็ก

แฮ็ก

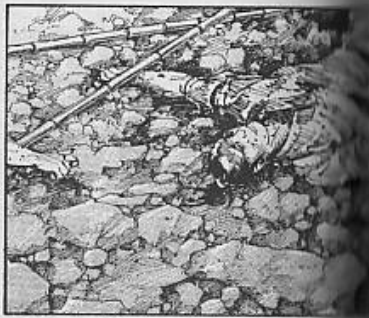
แฮ็ก

ยิ่งใกล้ความตาย
เข้าไปเท่าไร
ก็ยิ่งซีซาลามากขึ้น
เท่านั้น

นี่เป็นการ
แก่แค้นของชาวบ้าน
ที่ถูกสงครามรุกราน
ที่ทำกิน

เขาใส่ถุงจาระ
ปัสสาวะลงไป
หากมีผู้บุกรุก
มาดื่มน้ำในบ่อ
ก็จะติดเชื้อโร
ตไป
โงะ

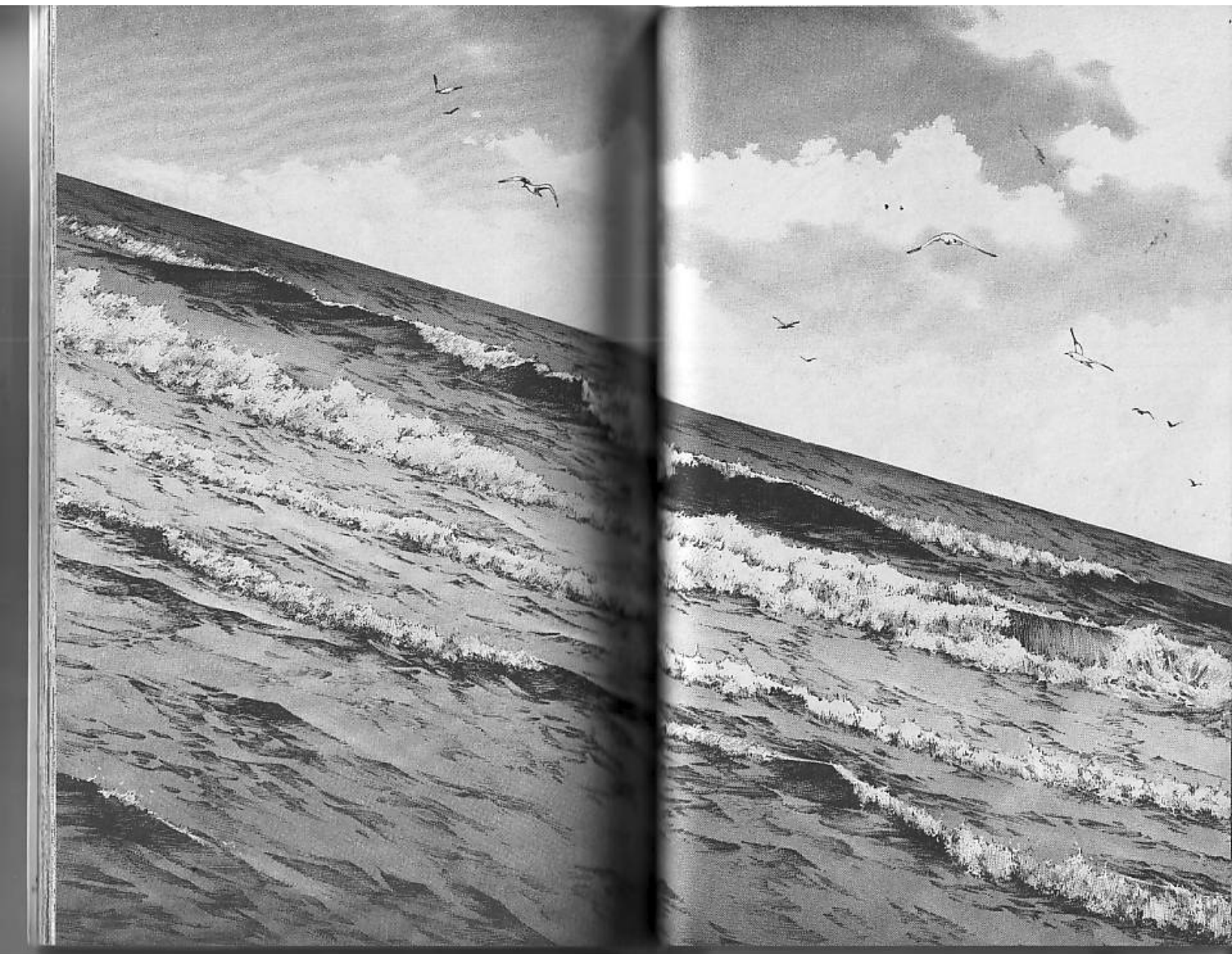

ไปดื่มน้ำ
ในบ่อ
ที่โทรมมา
ละสิ?

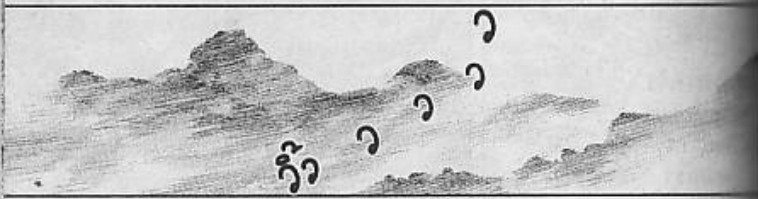

มุ่งสู่อือซาก้า

แล้วท่านขาดโคเระล่ะครับ?

เอ๊ะ?

ข้าขอคุยกับเจ้าหนุ่มคนนี้สักหน่อยแล้วจะตามไป

พวกเจ้าล่องหนไปก่อน

!!

อ้าวทำไมล่ะ? พวกเรา...

เมื่อคืนคุยกันแล้วไง!

ไปเถอะน่า เดี่ยวข้าตามไป

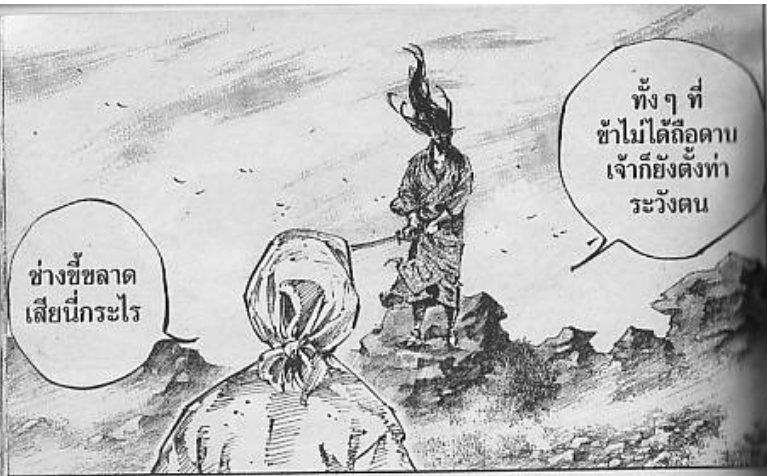
รีบไปหาท่านเจ้าเมืองให้เร็วที่สุด

เราตกลงกันแล้วไงเมื่อคืนนะ

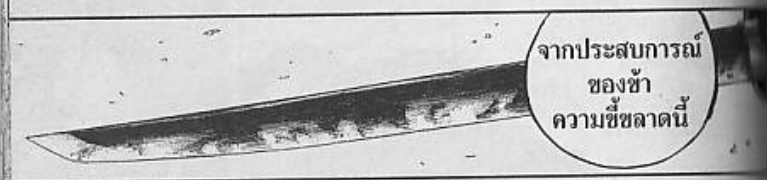

ช่างซี้ซลาด
เสียนี้กระไร

ทั้ง ๆ ที่
ข้าไม่ได้ถือดาบ
เจ้าก็ยังตั้งท่า
ระวังตน

จากประสบการณ์
ของข้า
ความซี้ซลาดนี้

คนเก่งเท่านั้น
จึงจะมี

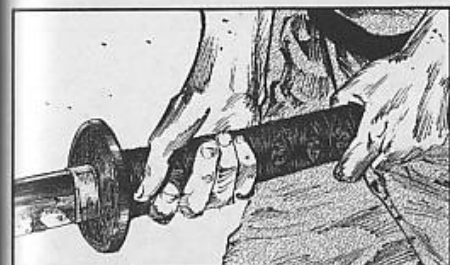
ศพพวกนั้น
เป็นฝีมือ
ของเจ้า
คนเดียวหรือ
?

ข้าขอถาม
ในสิ่งที่น่าจะ
รู้คำตอบอยู่แล้ว
หนอชนะ
...

ดูท่าทางเจ้า
จะเหนื่อยล้า
เหมือน
พวกเรา

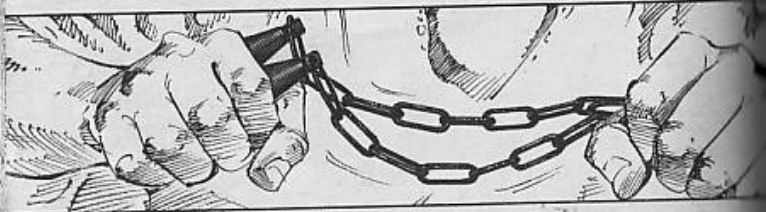

แต่ใจยัง
ไม่ขาดสติ

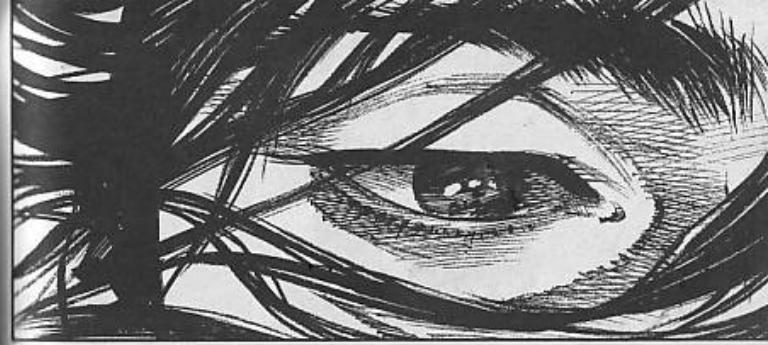

ใครใครได้รู้สึก
ความซึ้งลาด
เป็นครั้งแรก

ท่ามกลางความ
น่าสะพรึงกลัว
ที่แฝงตัวอยู่
กลางหุบเขาลึก
แห่งนี้

.....
?

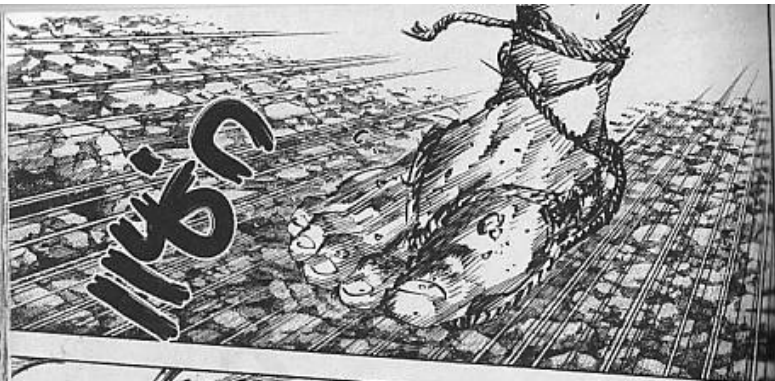
หรือรุ่งอรุณ
ที่ไม่อาจ
วางใจได้
แม้เสี้ยวนาที

ต่างกรูกัน
เข้ามา
ไม่ขาดสาย

ต้องหนี
จากฝูงชน
ที่หมาย
จะเอาชีวิตตน

ในคืน
เดือนเพ็ญ

แซ็ค

แซ็ค

และเมื่อเอาชนะความซี้ซลาดนั้นได้ก็จะเกิดความกล้าให้เดินหน้าต่อไป

นั่นละ คือ ความแกร่ง

เมื่อเจียดชีวิตความตายความซี้ซลาดจึงบังเกิด

สิ่งที่โคจิโรซาดก็คือความซี้ซลาด

ไม่รู้สิ

อะ...อาจารย์ก็มีความซี้ซลาดด้วยหรือครับ?

ความซี้ซลาดกับความแกร่งนั้นมันเป็นของคู่กัน

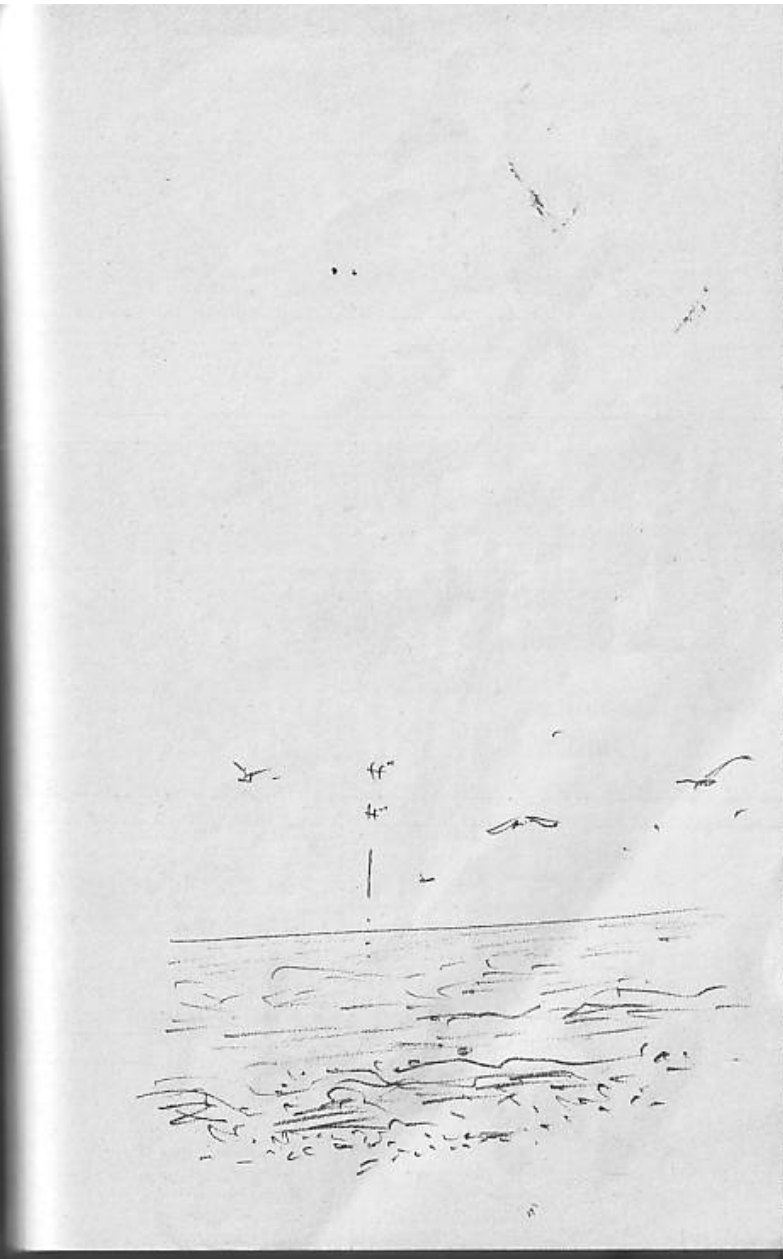
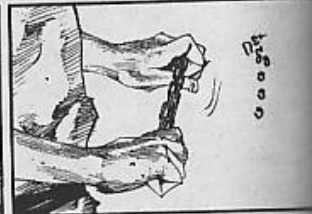
ว๊ว ว๊ว ว๊ว

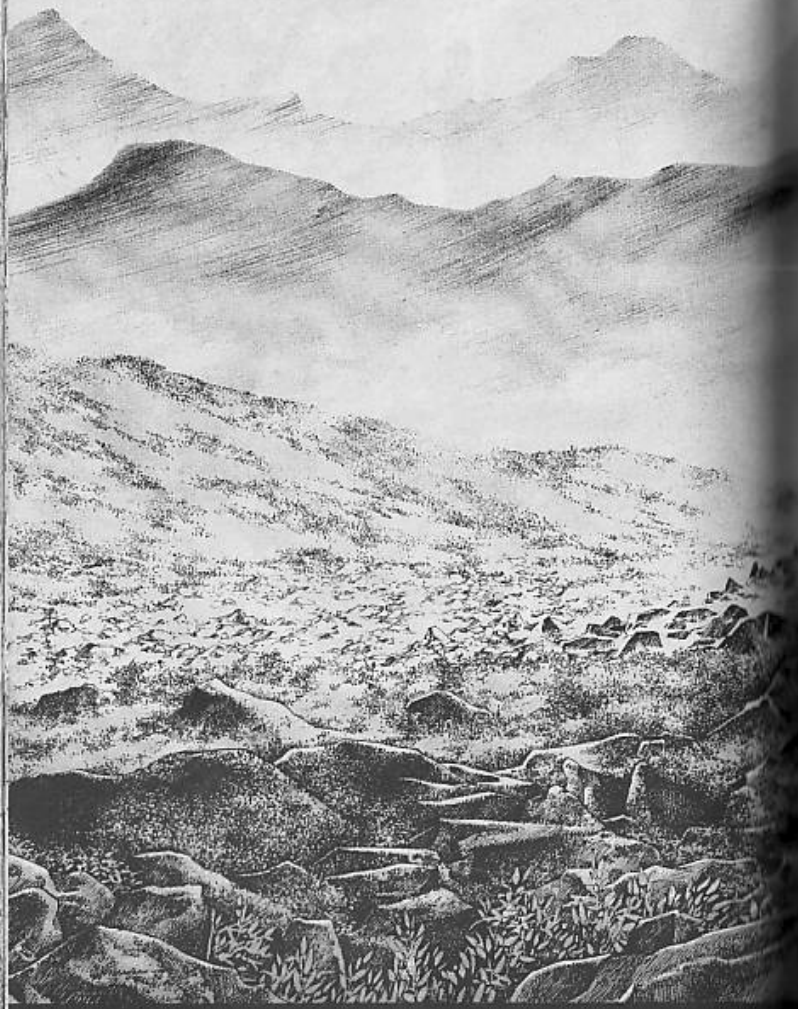
Vagabond

ภูเขาโตเต็มเต็ม
สิ่งที่โคจิโร่
ขาดหายไป

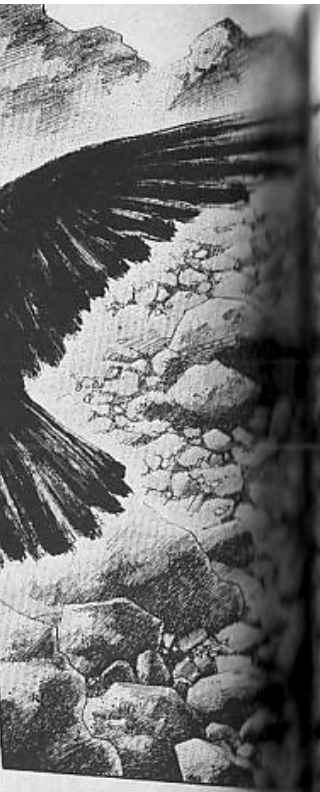
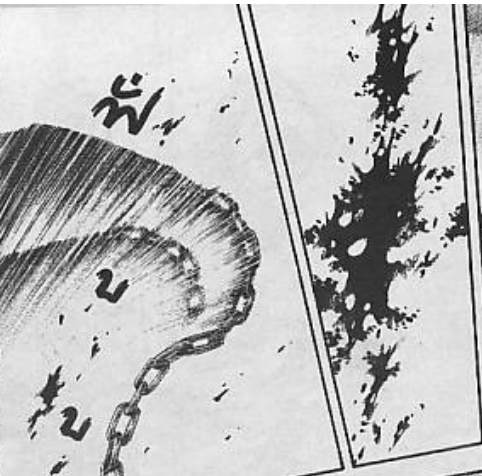
ตอนที่ 170 เส้นลมของผู่ล่งลือ

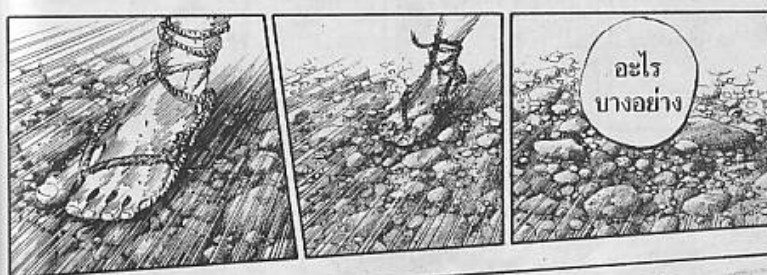
689

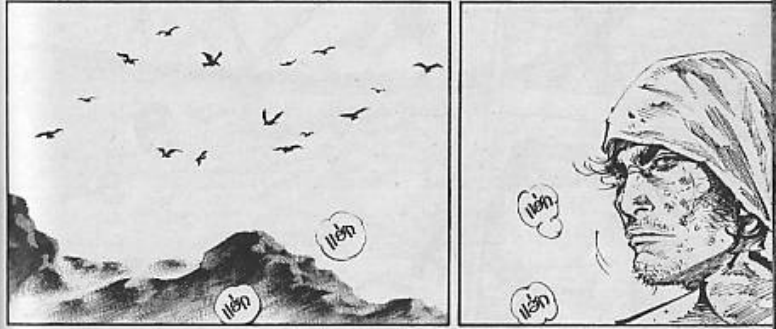
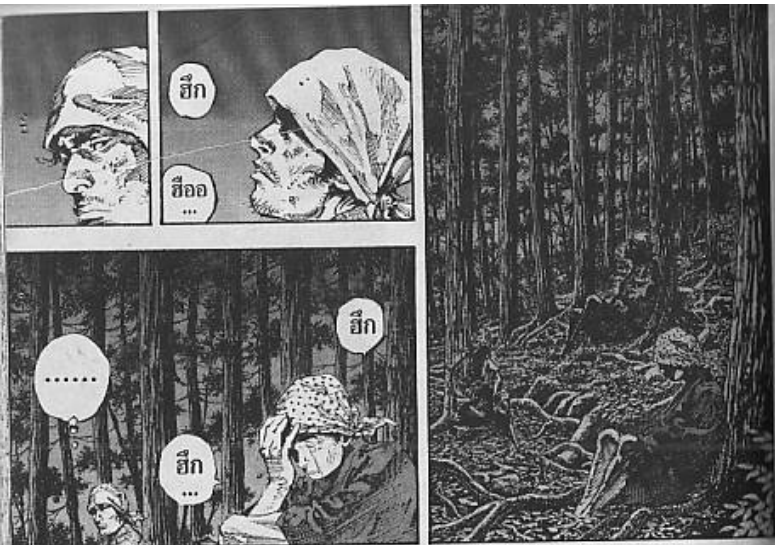
ในตัวเจ้ามีอะไร
บางอย่างดึงดูด
ให้ข้าไม่อาจ
เดินผ่านไปได้อ

อะไร
บางอย่าง

ถ้าหาก
พวกเจ้า

ตกอยู่ใน
สถานการณ์ที่
สามารถมีชีวิตรอด
ได้เพียงคนเดียว
ละก็

คิดว่า
คนนั้นน่า
จะเป็นใคร
?

เรามา
ตกลงกัน
ตรงนี้เลย

โทชิมูเนะ
ตายจากไป

อุเกน
ก็ตาย

ความหวังที่ทุกคน
จะไปโอซาก้าด้วยกัน
ไม่อาจเป็นจริงได้
ซะแล้ว

ซื่อ

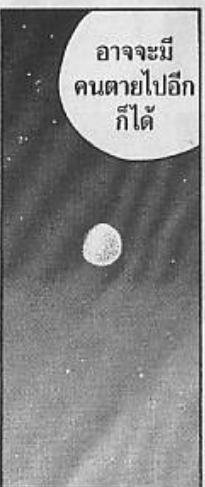

ไม่มีอาหาร
ไม่มีน้ำดื่ม

ไม่ต่างอะไรกับ
การถูกล่า

ถึงกระนั้นก็ตาม
จะต้องมีใครสักคน
ที่รอดชีวิตกลับไป
หาท่านเจ้าเมือง
ให้จงได้

อาจจะ
มีคนตายไปอีก
ก็ได้

พรุ่งนี้ก็ต้อง
เผชิญกับศัตรู
อีก

พลังกำลัง
ของเราที่
สลดน้อยลงไป
ทุกวัน

.....

ถ้าฆ่าซินจิโร่
ทั้งเสียตรงนี้
ก็เป็นอีกเรื่อง
หนึ่ง

!!

.....

ซ่า
...

โธ่
...

ฆ่าซ่า
เสียเถอะ
ซะลุน
...

ถ้าซ่าตาย
เสียตั้งแต่แรก
ลูเกนก็คงไม่ต้อง
มาตาย

ลูเกน
ตายเพราะ
ช่วยซ่า
!!

ตอนนั้น
คนที่ตาย
น่าจะเป็นซ่า
มากกว่า
!!

เอ๊ะ
!?

อิจิโซ

แกน่าจะ
มีโอกาส
รอดมากกว่า
คนอื่น

เจ้าอาบุญน้อยที่สุด
เมื่อได้พบ
ท่านเจ้าเมืองแล้ว
เจ้ามีโอกาสรับใช้
ท่านมากกว่า
ใครเพื่อน

ซ่าให้
เอ็งรอด

ถ้ามัน
น่าจะเป็น
ท่านซะลุน
มากกว่า...

ก็เพราะ
เจ้าแก่ง
ยังใจละ

ทำไมซ่าถึงมี
โอกาสรอดชีวิต
มากที่สุด
ล่ะครับ?

!!

นี่เจ้ายังคิดจะ
ยอมแพ้ซะลุน
ที่แบกซินจิโร่
ไว้บนหลังอีกวะอะ
อิจิโซ?

ดูจากอายุไซ
ที่เหลือ
ก็สมควรแล้ว
ไม่ใช่หรื

ข้าขอ
เอาชีวิตเข้าแลก
เพื่อให้พวกเจ้า
3 คนหนีไปได้

หากชีวิต
ของพวกเขา
4 คน ตกอยู่ใน
อันตราย

จริงด้วย
และ...

เขาเดอะ...
ถึงจะฟังดูขี้ด ๆ
ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
ข้าก็ไม่ยอมตาย
ง่าย ๆ รึอก

โฆฮุน

เจ้าจะตายไม่ได้
จนกว่าจะนำไป
มอบให้ท่านเจ้าเมือง
รummy

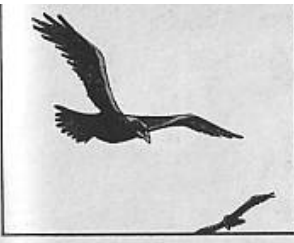
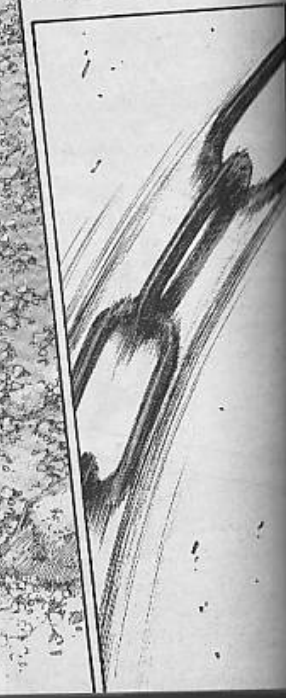
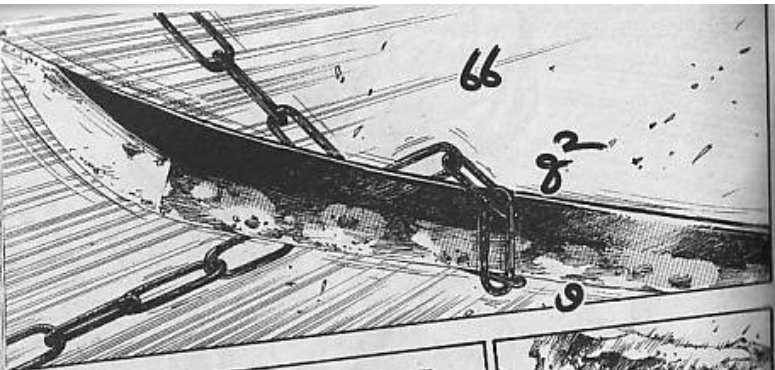

คือ

ฟ้าจวน
จะสว่างแล้ว
...

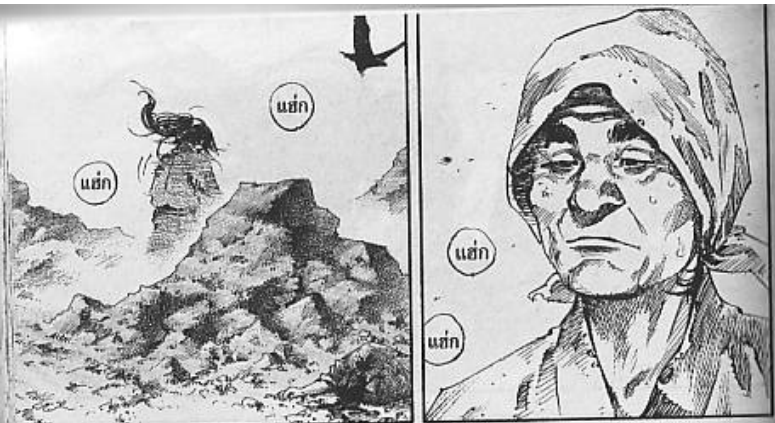

สรุปว่า
คนที่ควรจะ
ตายก่อน
ก็คือข้า

แฮ็ก

แฮ็ก

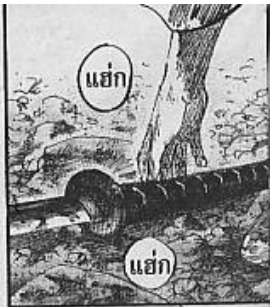
แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

เมื่อถูก
แย่งของไปแล้ว
นี่เป็นหนึ่งใน
กฎของทหาร

เคยได้ยินมั๊ย
คนที่หนีเป็น
ฝ่ายชนะ ?

.....

เจ้าทำอะไร
นะ?

แฮ็ก

แฮ็ก

พอคู่อีกที
เจ้ายังอายุน้อย
อยู่เลย

พอ ๆ กับ
ลูกชายข้า

ไมลี
อ่อนกว่าอีก
ละมั้ง

แฮ็ก

แฮ็ก

ฮวน

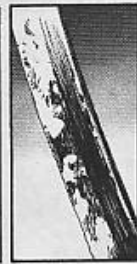

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

Vagabond

แน่ะ
ยังไม่รีบไปอีก
...

จะที่นี่
ก็ที่นี่

แฮก

แฮก

แฮก

นั่นละคือ
การเตรียมใจ
รับสถานการณ์

ถ้าจะสู้
ก็เดิน
ออกมา

ตัดสินใจ
ให้แน่

~ 万力鎖 ~

คือคนที่
อ่อนแอ

คน
โลเล

ตอนที่ 171 ดาบ

ทั้งๆ ที่
ในวันนี้
มีโอกา
สจะเอาชนะ
เข้าได้
อยู่แล้ว
!!

โชะอุน
!!

แฮ็ก

แฮ็ก
แฮ็ก

ทำให้ตอนที่
ควรจะรุก
เข้ากลับ
ไม่ก้าวออกมา
!!

ถึงจะเป็นเพียง
แค่การฝึกซ้อม
แต่เจ้าก็
ไม่เด็ดขาดว่า
จะเป็นฝ่ายฆ่า
หรือว่าฝ่าย
ถูฆ่า

โชะอุน
เฮีย
!!

เข้าใจรัยั้งละ
โชะอุน
!!

แฮ็ก

แฮ็ก

เจ้าไม่รู้สิอะไร
เกี่ยวกับเค้า
บ้างเลยหรื
...?

ข้ารู้สึก
สังหรณ์ใจ
ยังงใจชอบกล

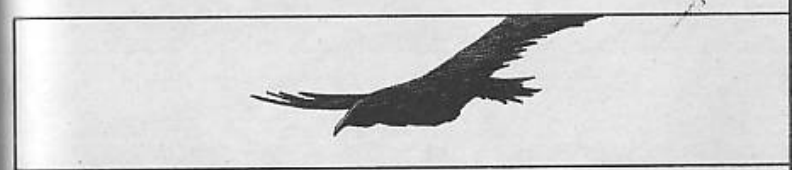
ซินยอนกลับไป
ตอนนี้ มีหวังถูก
ท่านซาตะโคระคุ
เอาแน่เลย
...

อิจิโซ
...

อาจเป็นเพราะ
ข้าเคยอยู่ในฐานะ
ที่ต้องสั่งสอน
พวกหนุ่มๆ มานาน
คำพูดของข้า
จึงฟังดูเหมือนเป็น
การสั่งสอน

...
อย่าถือสา
เลยนะ...

คือ
คนที่
ซิน
ยอน
แอ
!!

คน
โล
เล

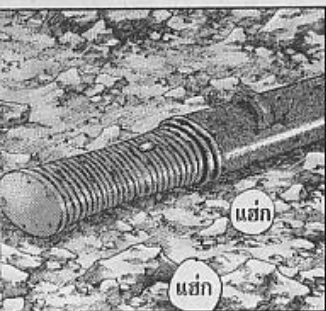
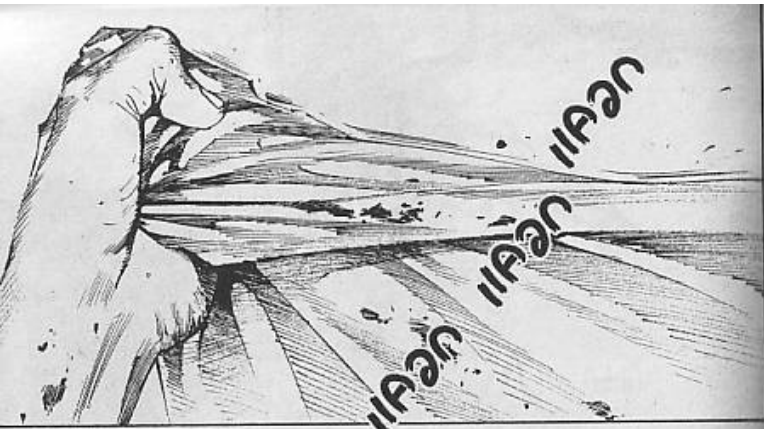
แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

นั่นคงไม่ได้
ทำเพื่อหนี
สินะ

แต่เพื่อ
ก้าวออกมา

ยอมเสียแขน
ไปหนึ่งข้าง

เพื่อชิงดาบ
คินมารี

ดาบรี

แย้ก

แย้ก

แย้ก

แย้ก

แย้ก

แฮ็ก

แฮ็ก

หรือว่า
ราชาแห่งของฮ่า
ได้เหยียบย่างเข้าไป
สู่โลก
แห่งความตายแล้ว

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

นี่เป็น
กลลวงของเจ้า
รีเปล่าเนี่ย

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

พูดตามตรง
เมื่อกี้ข้าได้
เห็นอะไรบางอย่าง
ที่แสนประหลาด

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

เมื่อกี้
...

อาอู
ลา

แฮ็ก

แฮ็ก

เจ้าพยายาม
จะบอกอะไร
ข้า?

แฮ็ก

ช่างเป็น
การต่อสู้
ที่แปลก
เหลือเกิน

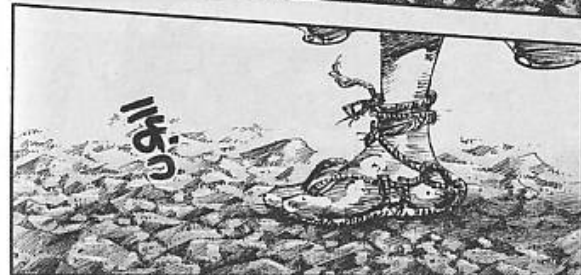
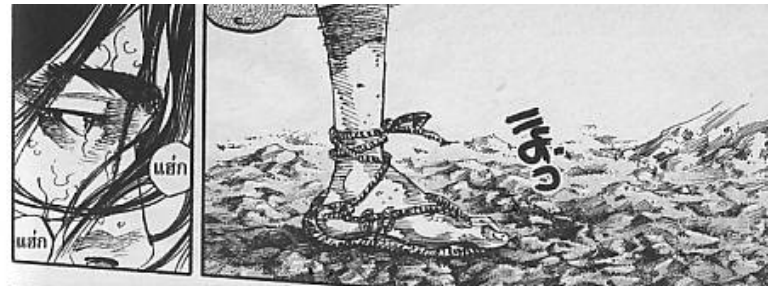

เจ้าน่ะ
|

ช่างเป็นคนที่
คู่ควรกับดาบ
เสียดจริงๆ

แต่ทุกดาบ
ที่ฟันออกไป
ย่อมจะต้องมีครู

จะมีชื่อ
หรือไม่
ก็ตาม

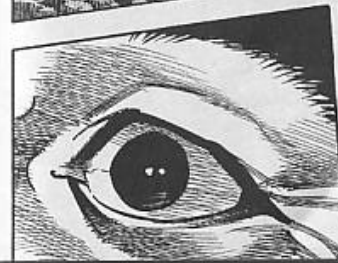
ก็ยัง
ไม่เคยคิดว่า
ดาบเป็นเพียง
แผ่นเหล็ก
ธรรมดา

ใช้ชีวิต
เคียงคู่ดาบ
มาตลอด

ดูอย่างข้า
สิ

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "มียาโมโตะ มุซาชิ" โดยเอจิ โยชิกาวา

19 ไฟแค้น

พิมพ์ครั้งที่ 1 28 มิถุนายน 2547

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

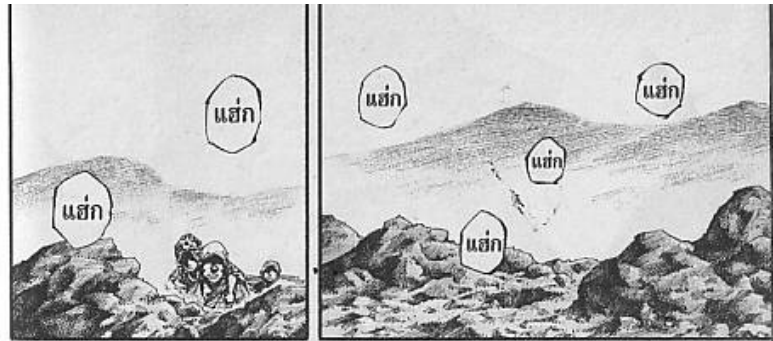
"Vagabond"

© 1998-2004 I.T. Planning, Inc.

ISBN 974-254-013-6

ผู้แปล เกรียงศักดิ์ ลวางกูร

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120

จบเล่ม **19** โปรดติดตามตอนต่อไป